

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. rugpjūčio 14 d. Nr. 21RE4-115 (AG4-86/21-2024)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Sigitos Šimbelytės, Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė) ir Karinės Zavgorodnajos (pranešėja), sekretoriaujant Jurgitai Gelažienei, dalyvaujant pareiškėjo G. A. (G. A.) įgaliotam atstovui advokato padėjėjui L. R., viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo G. A. (G. A.), atstovaujamo advokato padėjėjo L. R., skundą atsakovei Vilniaus miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas G. A. (G. A.) (toliau – pareiškėjas) skundu Komisijos prašo: 1) panaikinti atsakovės Vilniaus miesto savivaldybės (toliau – Savivaldybė) administracijos (toliau – ir atsakovė, ir Administracija) sprendimą Nr. A51-87287/24(2.9.4.9E-INF) „Dėl prisijungimo prie susisiekimo komunikacijų sąlygų išdavimo (duomenys nesklebtini)“ (toliau – ir Sprendimas), pripažįstant jį neteisėtu bei nepagrįstu; 2) įpareigoti atsakovę išnagrinėti pareiškėjo 2024-06-03 prašymą „Išduoti prisijungimo prie susisiekimo komunikacijų sąlygas“ (toliau – Prašymas).

Paaiškinu, kad nesutinka su Sprendimu ir mano, kad jis yra nepagrįstas ir neteisėtas, todėl turi būti panaikintas, nes atsakovės atsisakymas tenkinti pareiškėjo Prašymą prieštarauja aukštesnės galios teisės normoms, t. y. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalies, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.2 straipsnio 1 dalies, CK 1.5 straipsnio. 1 dalies nuostatomis. Pareiškėjas teigia, jog atsakovas pažeidė Lietuvos Respublikos statybos įstatymo (toliau – SĮ) 24 straipsnio 17 dalyje nustatytą pareigą, ginčijamas Sprendimas pažeidė pareiškėjo teisę, nustatytą Kelių įstatymo (toliau – KĮ) 17 straipsnyje – neatlygintinai naudotis viešaisiais keliais, tame tarpe ir netrukdomai susisiekti su savo turima nuosavybe – žemės sklypu. Taip pat pareiškėjo teigimu, atsakovė nepagrįstai atsisakė išduoti sąlygas, pagal kurias tarp ginčo šalių galima būtų sudaryti sandorį dėl statinio servituto, kai suteikiama teisė atremti viešpataujančią statinį, šiuo atveju įvažą į pareiškėjui priklausantį žemės sklypą į tarnaujantį daiktą – inžinierinio susiekimo statinio – vietinės reikšmės viešojo D kategorijos kelio – (duomenys neskelbtini) gatvė (kodas (duomenys neskelbtini)), o Sprendime nurodytas motyvas, kad prisijungimo sąlygos išduodamos tik, kai žemės sklype projektuojamas statinys /statiniai, atsižvelgiant į išvardintas SĮ nuostatas yra teisiškai nepagrįstas, nes įstatymo leidėjas nėra numatęs tokios išimtinės sąlygos.

Pareiškėjo manymu, atsakovė prašymų priėmimą dėl prisijungimo sąlygų išdavimo organizavo netinkamai ir prieštaraujant SĮ 53 straipsnio 1 dalies bei 24 straipsnio 17 dalies nuostatomis, kur nurodyta procedūra, jog prisijungimo sąlygų išdavimą subjektai atlieka naudodamiesi Lietuvos Respublikos statybos leidimų ir statybos valstybinės priežiūros informacine sistema „Infostatyba“ (toliau – Sistema „Infostatyba“) numatyta šios sistemos nuostatuose. Šiuo

atveju minima informacine sistema negalima pasinaudoti, o prašymai privalo būti pateikiami per atsakovės elektroninių paslaugų sistemą, kuri neatitinka teisės aktų reikalavimų (b. l. 2-5).

Bylos nagrinėjimo 2024-08-09 Komisijos posėdyje metu pareiškėjo atstovas pareiškė, kad skundą ir jame išdėstytus argumentus palaiko pilna apimtimi.

Atsakovė atsiliepimu į pareiškėjo skundą prašė jį atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad pareiškėjas Administracijai pateikė Prašymą, kuriuo buvo prašoma išduoti prisijungimo prie susisiekiimo komunikacijų sąlygas. Vadovaujantis SĮ 24 straipsnio 17 dalimi, inžinerinių tinklų ir susisiekiimo komunikacijų savininkas (valdytojas) ar naudotojas, išduoda arba motyvuotai atsisako išduoti prisijungimo sąlygas per 10 darbo dienų nuo statytojo (užsakovo) prašymo išduoti šias sąlygas gavimo dienos, todėl atsižvelgiant į tai, buvo priimtas Sprendimas, kuriame buvo nurodyti išsamūs atmetimo motyvai, dėl kurių pareiškėjo Prašymas nebus tenkintas.

Taip pat atsiliepime atsakovė nurodė SĮ 2 straipsnio 44 dalies nuostatas ir paaiškino, kad prisijungimo sąlygos išduodamos, kai žemės sklype projektuojant statinį / statinius, atsižvelgiant į aukščiau išvardintas SĮ nuostatas. Pabrėžė, kad vadovaujantis SĮ 24 straipsnio 3 dalimi, statinio projektas rengiamas vadovaujantis privalomaisiais statinio projekto rengimo dokumentais, o vienas iš šių dokumentų nagrinėjamu atveju yra prisijungimo sąlygos. Minėtos sąlygos išduodamos vadovaujantis SĮ 24 straipsniu, o to paties straipsnio 18 dalis nustato, kad už prisijungimo sąlygų, specialiųjų paveldosaugos reikalavimų, specialiųjų saugomos teritorijos tvarkymo ir apsaugos reikalavimų ir specialiųjų architektūros reikalavimų atitikti Lietuvos Respublikos įstatymams ir kitiems teisės aktams pagal kompetenciją atsako juos parengę asmenys teisės aktų nustatyta tvarka.

Atsakovės teigimu, nagrinėjamu atveju, įvertinus pareiškėjo pateiktą Prašymą, nėra aišku, koks statinys projektuojamas, rekonstruojamas ar remontuojamas žemės sklype, adresu (duomenys neskelbtini), todėl sąlygos negali būti išduodamos. Taip pat Administracija paaškina, kad projekto pavadinimas turi atitikti Statybos techninio reglamento STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“ (toliau – ir Reglamentas) III skyriaus 6.8 punkto reikalavimus, tai yra projekto pavadinime turi būti nurodyta: statinio ar jo patalpos (patalpų) pagrindinė naudojimo paskirtis, adresas, projekto rūšis (statybos projektas, rekonstravimo projektas ar kitas). Administracija, įvertinusi SĮ teisinį reguliavimą bei tai, kad iš pateikto prašymo nebuvo aišku, koks statinys projektuojamas, atmetė Pareiškėjo prašymą dėl prisijungimo sąlygų išdavimo.

Atsakovė taip pat nurodė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 10 straipsnio 5 dalies nuostatas bei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką, susijusią su individualiam administraciniam aktui keliamais reikalavimais ir pažymėjo, kad pareiškėjas, nors ir ginčija Administracijos Sprendimą, tačiau nepateikia jokių objektyvių argumentų, kurie paneigtų Administracijos išvadą, taip pat pareiškėjas nenurodė, kad Administracijos Sprendime išdėstytos išvados yra klaidingos, jis nurodo abstraktų teisinį reguliavimą, tačiau nepagrindžia Administracijos Sprendimo neteisėtumą konkrečiais teisės aktais bei faktais.

Atsakovės manymu, laikytina, kad Administracija, įvertinusi esamą situaciją, priėmė pagrįstą, teisės aktais motyvuotą Sprendimą, tad atsakovė nemato nei teisinio, nei faktinio pagrindo Sprendimo naikinimui ir pabrėžia, kad pareiškėjui nėra užkirstas kelias teikti pakartotinį prašymą dėl prisijungimo sąlygų išdavimo, o pašalinus trūkumus ir nurodžius, koks statinys bus projektuojamas, Administracija galėtų įvertinti pareiškėjo prašymą (b. l. 39-47).

Skundas tenkintinas.

Byloje kilo ginčas dėl Administracijos sprendimo Nr. A51-87287/24(2.9.4.9E-INF) „Dėl prisijungimo prie susisiekiimo komunikacijų sąlygų išdavimo (duomenys neskelbtini)“ teisėtumo (b. l. 6-8).

Remiantis byloje esančia medžiaga, nustatyta, kad pareiškėjui ir jo sutuoktinei pagal 2019-01-18 Pirkimo – pardavimo sutartį Nr. JK-495 bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe priklauso 0,0648 ha ploto žemės sklypas (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)), kurio pagrindinė naudojimo paskirtis – kita, naudojimo būdas – komercinės paskirties objektų teritorijos (b. l. 10-11).

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjo įgaliotas atstovas kreipėsi į Savivaldybę Prašymu, kuriame be kita ko nurodė, kad šiuo raštu teikiamas prašymas dėl prisijungimo prie susisiekimo komunikacijų sąlygų išdavimo – įvažos įrengimui susisiekti su esamu vietinės reikšmės viešuoju keliu D kategorijos (duomenys neskelbtini) gatve iš sklypo, kurio (duomenys neskelbtini) (toliau – Žemės sklypas). Prašymas teikiamas įgyvendinant KĮ 17 straipsnį, kuriuo suteikta teisė naudotis keliais, CK 4.20 straipsnyje nurodyta daiktine absoliučia teise valdyti ir naudoti nuosavybę netrukdomai tame tarpe ir susiekti su ja ir vadovaujantis SĮ 24 straipsnio 17 dalyje nustatyta pareiga susisiekimo komunikacijų savininkams (valdytojams) ar naudotojams, išduoti prisijungimo sąlygas nurodant išsamų turinį, tame tarpe ir prisijungimo prie susisiekimo statinio vietą, kad pareiškėjas žinotų, kaip ir kokias teises ir pareigas jis įgauna. Šiuo Prašymu prašoma išduoti prisijungimo prie susisiekimo komunikacijų sąlygas – įvažos įrengimui susisiekti su esamu vietinės reikšmės viešuoju keliu D kategorijos (duomenys neskelbtini) gatve iš Žemės sklypo (b. l. 9).

Atsakovė, atsakydama į pareiškėjo Prašymą, pareiškėją informavo, kad pareiškėjo prašymas dėl prisijungimo prie susisiekimo komunikacijų sąlygų parengimo projektui „Įvažą iš (duomenys neskelbtini)“ išnagrinėtas Administracijos sąlygų rengimo darbo grupės pasitarime bei nurodė SĮ 24 straipsnio 44 dalies nuostatas bei paaiškino, kad prisijungimo sąlygos išduodamos, žemės sklype projektuojant statinį / statinius, atsižvelgiant į aukščiau išvardintas SĮ nuostatas. Taip pat informavo, kad vadovaujantis SĮ 24 straipsnio 3 dalimi, statinio projektas rengiamas vadovaujantis privalomaisiais statinio projekto rengimo dokumentais, o vienas iš šių dokumentų nagrinėjamu atveju yra prisijungimo sąlygos bei nurodė SĮ 24 straipsnio 18 dalies nuostatas. Be to, atsakovė Sprendime nurodė, jog nagrinėjamu atveju įvertinus pareiškėjo pateiktą prašymą nėra aišku, koks statinys projektuojamas, rekonstruojamas ar remontuojamas žemės sklype, adresu (duomenys neskelbtini), todėl sąlygos negali būti išduodamos bei paaiškino, kad projekto pavadinimas turi atitikti statybos techninio reglamento STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“ III skyriaus 6.8 punkto reikalavimus, tai yra projekto pavadinime turi būti nurodyta: statinio ar jo patalpos (patalpų) pagrindinė naudojimo paskirtis, adresas, projekto rūšis (statybos projektas, rekonstravimo projektas ar kitas) (b. l. 6-8).

Ginčo santykius reglamentuoja Sprendimo priėmimo metu galiojusios SĮ, Reglamento bei VAĮ nuostatos.

SĮ 2 straipsnyje nustatyta, jog inžineriniai statiniai – susisiekimo komunikacijos, inžineriniai tinklai, kanalai, taip pat visi kiti statiniai, kurie nėra pastatai (16 dalis); prisijungimo prie inžinerinių tinklų ar susisiekimo komunikacijų sąlygos (toliau – prisijungimo sąlygos) – statinio, žemės sklype esančių inžinerinių tinklų ar susisiekimo komunikacijų prijungimo prie kitiems savininkams priklausančių inžinerinių tinklų ar susisiekimo komunikacijų sąlygos, jeigu jos nenustatytos teritorijų planavimo dokumentuose (44 dalis); susisiekimo komunikacijos – visų rūšių transporto ir pėsčiųjų judėjimui skirti statiniai (100 dalis).

Pagal SĮ 24 straipsnio 1 dalį, statinio projektas rengiamas, be kita ko, rengiant statybos projektą – naujo ypatingojo ir neypatingojo statinio statybai (1 punktas); supaprastintą statybos projektą – naujo nesudėtingojo statinio statybai (6 punktas). To paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog statinio projektas rengiamas vadovaujantis, be kita ko, prisijungimo sąlygomis, taip pat galiojančiais teisės aktais.

SĮ 24 straipsnio 17 dalyje nustatyta, jog inžinerinių tinklų ir susisiekimo komunikacijų savininkas (valdytojas) ar naudotojas, išduoda arba motyvuotai atsisako išduoti prisijungimo sąlygas per 10 darbo dienų nuo statytojo (užsakovo) prašymo išduoti šias sąlygas gavimo dienos.

Pareiškėjas skunde, be kita ko, nurodė, jog teisiškai nepagrįstas Sprendimo teiginys, kad prisijungimo sąlygos išduodamos tik, kai žemės sklype projektuojamas statinys, atsižvelgiant į išvardintas SĮ nuostatas. Pasak pareiškėjo, SĮ leidėjas nėra numatęs tokios išimtinės sąlygos. Atsakovė pažeidė SĮ 24 straipsnio 17 dalyje nustatytą pareigą susisiekimo komunikacijų savininkams (valdytojams) ar naudotojams išduoti prisijungimo sąlygas nurodant išsamų turinį, tame tarpe ir prisijungimo prie susisiekimo statinio vietą, kad pareiškėjas žinotų, kaip ir kokias teises ir pareigas jis įgauna. Išvardyti pareiškėjo skundo argumentai suponuoja išvadą, jog Sprendimas yra neišsamus ir nemotyvuotas. Bylos nagrinėjimo 2024-08-09 Komisijos posėdyje metu pareiškėjo atstovas be kita

ko papildomai nurodė, kad tarp šalių kilęs ginčas yra ne dėl administracinės paslaugos, tačiau dėl daiktinės teisės, todėl savo pobūdžiu ir prigimtimi tarp ginčo šalių kilę teisiniai santykiai yra civiliniai, o ne administraciniai. Be to, pareiškėjo atstovas pažymėjo, kad prisijungimo sąlygų išdavimas/neišdavimas yra atsakovės valios išraiška, o ne administracinės paslaugos teikimas.

Dėl pareiškėjo atstovo išdėstytų argumentų, jog tarp šalių kilęs ginčas yra civilinio teisinio pobūdžio, pažymėtina, jog, kaip nustatyta byloje esančių rašytinių įrodymų pagrindu, pareiškėjo atstovas kreipėsi į atsakovę su Prašymu, siekiant gauti prisijungimo prie susisiekiama komunikacijų sąlygas – įvažos įrengimui susisiekti su esamu vietinės reikšmės viešuoju keliu D kategorijos (duomenys neskelbtini) gatve iš Žemės sklypo, išnagrinėjus kurį buvo priimtas skundžiamas Sprendimas, kuriuo iš esmės atsisakyta minėtas prisijungimo sąlygas išduoti. Tuo aspektu pabrėžtina, kad SĮ nuostatos reglamentuoja prisijungimo sąlygų išdavimo tvarką, subjektus, terminą ir kt. Kaip nustatyta aukščiau, SĮ 24 straipsnio 17 dalyje įtvirtinta, kad inžinerinių tinklų ir susisiekiama komunikacijų savininkas (valdytojas) ar naudotojas, išduoda arba motyvuotai atsisako išduoti prisijungimo sąlygas per 10 darbo dienų nuo statytojo (užsakovo) prašymo išduoti šias sąlygas gavimo dienos. Taigi, ginčo šalių teisinius santykius reglamentuojančios teisės normos, suponuoją išvadą, kad Sprendimas išduoti ar atsisakyti išduoti prisijungimo sąlygas yra administracinio sprendimo priėmimas, todėl tokia subjekto veikla patenka į viešojo administravimo sritį VAĮ 2 straipsnio 18 dalies prasme.

LVAT 2023-10-11 nutartyje administracinėje byloje Nr. eAS-592-602/2023 yra konstatavęs, kad pareiškėjo reikalavimai – panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos 2023-07-24 sprendimą <...> ir įpareigoti atsakovą išduoti prisijungimo prie susisiekiama komunikacijų sąlygas pagal pareiškėjo <...> prašymą <...> – yra susiję su ginču, kilusiu viešojo administravimo srityje, todėl administracinis teismas yra kompetentingas tokius ginčus nagrinėti (Administracinių bylų teisenos įstatymo 3 straipsnio 1 dalis). Remdamasi aukščiau išdėstyta bei atsižvelgdama į LVAT formuojamą praktiką, Komisija daro išvadą, jog ginčo dėl Sprendimo teisėtumo nagrinėjimas yra priskirtinas Komisijos kompetencijai.

Dėl Sprendimo teisėtumo

Pagal VAĮ 2 straipsnio 5 dalies įtvirtintą nuostatą, administracinis sprendimas yra teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei. Viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje įtvirtintas nuostatas, t. y. jame, be kita ko, turi būti nurodyta administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas) ir administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

LVAT savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio (VAĮ galiojančios redakcijos 10 straipsnio 5 dalis) nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*LVAT 2010-11-15 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). VAĮ nuostatos taip pat patvirtina, jog individualiam administraciniam aktui keliamas motyvuotumo reikalavimas. Pažymėtina ir tai, kad sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinoma ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas (žr., pvz., *LVAT 2017-11-08 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1833-442/2017*, *2018-07-19 nutartį administracinėje byloje Nr. A-1150-502/2018*). Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą, nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų

administracinį aktą panaikinti (žr., pvz., *LVAT 2016-12-22 sprendimą administracinėje byloje Nr. A-2074-146/2016, 2017-07-28 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1096-858/2017, 2018-04-18 sprendimą administracinėje byloje Nr. A-871-525/2018*).

Nagrinėjamu atveju atsakovė yra viešojo administravimo subjektas, todėl savo veikloje turi vadovautis ir atsakingo valdymo (gero administravimo) principu, VAI 3 straipsnyje įtvirtintais viešojo administravimo principais ir 10 straipsnio nuostatomis. Gero administravimo principas yra Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisinės sistemos pamatinis principas, įtvirtintas svarbiausiuose nacionalinio lygmens (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalis) bei tarptautiniuose dokumentuose (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis ir kt.). Vienas iš gero administravimo principų yra konstitucinė nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. Pagal formuojamą teismų praktiką geras viešojo administravimo principas apima asmens teisę į pagrįstą (faktais ir teisės normomis) bei motyvuotą administracinį sprendimą (*LVAT 2012-05-31 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-602-2112/2012*), nešališkumo pareigą, pareigą imtis aktyvių veiksmų, padėti, elgtis rūpestingai ir atidžiai. Iš gero administravimo principo išplaukia, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, privalo dirbti rūpestingai ir atidžiai, veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Pagal gero administravimo principą valstybės institucijos turi vykdyti procedūrą nešališkai ir objektyviai (*LVAT 2013-03-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-708/2013, 2014-03-25 nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-997/2014, 2015-07-09 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1245-662/2015*).

Gero viešojo administravimo principas įpareigoja viešojo administravimo subjektą, priimant sprendimą, jame nurodyti faktinių aplinkybių bei teisės normų, kurių pagrindu priimtas sprendimas, visumą (šiuo aspektu žr. *LVAT 2013-05-14 sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁴⁴⁴-878/2013*). LVAT, konstatavęs, kad administracinis aktas yra nemotyvuotas, pripažįsta, jog viešojo administravimo subjektas pažeidė gero administravimo principą (šiuo aspektu žr. *2015-09-02 nutartį administracinėje byloje Nr. A-2760-492/2015*).

Sistemiškai įvertinus skundžiamo Sprendimo turinį, sprendžiama, kad jame atsakovė pacitavo Statybos įstatymo 2 straipsnio 44 dalyje numatytą prisijungimo sąlygų sąvoką bei išvardijo atvejus, kada rengiamas statinio projektas, numatytus Statybos įstatymo 24 straipsnio 1 dalies 1 – 12 punktuose (Komisijos pastaba – Sprendime klaidingai nurodytas teisinis pagrindas, nurodyta Statybos įstatymo 2 straipsnio 1 dalis), tačiau konkrečiai nenurodė kokiam atvejui, priskirtinas pareiškėjo planuojamos įrengti įvažos įrengimas.

Skundžiamame Sprendime atsakovė taip pat pažymėjo, jog „vadovaujantis Statybos įstatymo 24 straipsnio 3 dalimi, statinio projektas rengiamas vadovaujantis privalomaisiais statinio projekto rengimo dokumentais, o vienas iš šių dokumentų nagrinėjamu atveju yra prisijungimo sąlygos“. Tačiau, Komisijos vertinimu, ši teisės norma kaip tik ir nustato statytojui pareigą turėti prisijungimo sąlygas, kuriomis vadovaujantis būtų rengiamas atitinkamo statinio projektas. Administracijos Sprendime daromos išvados, jog nėra aišku, koks statinys projektuojamas, rekonstruojamas ar remontuojamas Sklype, todėl sąlygos negali būti išduodamos, yra nepagrįstos nei teisiniu, nei faktiniu pagrindu bei pareiškėjo Prašymo nagrinėjimo metu nustatytinomis aplinkybėmis. Pareiškėjas 2024-06-03 elektroniniu būdu pateiktos formos Prašyme aiškiai nurodė, kad yra planuojamas įvažos įrengimo susisiekti su esamu vietinės reikšmės viešuoju keliu D kategorijos (duomenys neskelbtini) gatve iš Žemės sklypo, nurodant konkrečia įvažos vietą (artimiausia prie žemės sklypo įvažiavimo vieta į (duomenys neskelbtini) gatvę), projektas. Taigi, iš Administracijai teikto Prašymo aiškiai matyti, jog pareiškėjo planuojamas projektuoti inžinerinis statinys – įvažą, skirta susisiekti iš Žemės sklypo su (duomenys neskelbtini) gatve. Iš skundžiamo Sprendimo turinio sprendžiama, kad atsakovės atsisakymas tenkinti pareiškėjo Prašymą bei išduoti prisijungimo sąlygas yra grindžiamas faktine aplinkybe, jog kartu su Prašymu nebuvo pateiktas statinio projektas ir netgi nurodytos Reglamento nuostatos, apibrėžiančios, kas turi būti nurodyta statinio projekto pavadinime. Nagrinėjamo ginčo kontekste Komisija pažymi, kad skundžiamame Sprendime tik deklaratyviai pacituotos teisės normos, tačiau jų turinys nėra susietas su konkrečia faktine situacija bei nėra nurodyta aiški ir konkreti teisės norma, įpareigojanti pareiškėją kartu su Prašymu pateikti statinio

projektą. Remdamasi aukščiau išdėstytu, Komisija sprendžia, kad skundžiamame Sprendime deklaratyviai pacituotos teisės normos nėra susietos su konkretaus pareiškėjo Prašymo išnagrinėjimo atveju, taip pat visiškai nėra atkleistas jų taikymas pareiškėjo Prašymo (konkretaus prašymo pateikimo tikslo) kontekste. Tokiu būdu, atsakovei nustačius, kad atsižvelgiant į konkretų pareiškėjo Prašymo turinį, individualią situaciją ir pan., kartu su prašymu turėtų būti teikiamas statinio projektas, toks atsakovės sprendimas turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai pagrįstas konkrečiomis ir aiškėmis teisės normomis, faktinių aplinkybių išsamia analize, individualia situacijos argumentacija bei motyvais.

Bylos nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu pareiškėjo atstovas iškėlė klausimą dėl Administracijos Infrastruktūros grupės vadovo, vykdančio Savivaldybės vyriausiojo inžinieriaus funkcijas, pasirašusio skundžiamą Sprendimą įgaliojimų priimti (pasirašyti) tokio pobūdžio administracinį sprendimą. Tuo aspektu pabrėžtina, kad Administracijos direktoriaus 2023-11-07 įsakymu Nr. 30-2526/23 „Dėl Vilniaus miesto savivaldybės vyriausiojo inžinieriaus (vyriausiojo patarėjo) funkcijas vykdančio I. K. įgaliojimo“ Vilniaus miesto savivaldybės vyriausiojo inžinieriaus (vyriausiojo patarėjo) funkcijas vykdančias I. K. įgaliotas Savivaldybės susisiekimo infrastruktūros valdytojo vardu priimti sprendimus dėl prisijungimo prie Savivaldybės susisiekimo infrastruktūros projektavimo sąlygų išdavimo ir atsisakymo jas išduoti (b. l. 69-70).

Komisija, išanalizavusi pareiškėjo skundą ir skundžiamo Sprendimo turinį sprendžia, kad atsakovės priimtas Sprendimas neatitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje 6 punkte numatytų administraciniam sprendimui keliamų motyvuotumo reikalavimų. Sprendimas yra nepagrįstas faktinių duomenų ir teisinių normų višetu, priimtas iš esmės be objektyvaus faktinių aplinkybių tyrimo ir faktinių aplinkybių vertinimo kvalifikavimo ir pagrindimo pagal atitinkamų teisės aktų nuostatas. Sprendime išvardytos SĮ nuostatos, nesusietos su pareiškėjo Prašyme ir jo prieduose esančiomis ir nustatytinomis aplinkybėmis.

Apibendrinant tai, kas nurodyta aukščiau, daroma išvada, jog šiame Komisijos sprendime nustatyti skundžiamo akto motyvavimo bei jo pagrindimo faktiniais bei teisiniais pagrindais trūkumai yra esminiai, paneigę pareiškėjo teisę suprasti, kokiomis konkrečiais teisės normomis vadovaudamasi atsakovė pareiškėjui nurodė, jog prisijungimo sąlygas ji gali išduoti projektuojant statinį / statinius žemės sklype bei tai, jog iš pareiškėjo Prašymo nėra aišku, koks statinys yra projektuojamas, rekonstruojamas ar remontuojamas Žemės sklype, kai pareiškėjas Savivaldybei pateiktu Prašymu prašė išduoti prisijungimo prie susisiekimo komunikacijų sąlygas – įvažos įrengimui susisiekti su esamu vietinės reikšmės viešuoju keliu, D kategorijos (duomenys neskelbtini) gatve.

Komisija sprendžia, kad atsakovė netinkamai išnagrinėjo pareiškėjo Prašymą, nenustatė ir nevertino visų su ginču susijusių faktinių aplinkybių bei priėmė konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, faktinėmis aplinkybėmis nepagrįstą sprendimą atsisakyti išduoti prisijungimo sąlygas. Sprendimas neatitinka VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtinto išsamumo principo bei VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose nustatytų reikalavimų, jis yra nemotyvuotas, todėl yra pagrindas jį panaikinti.

Panaikinus Sprendimą, atsakovei kyla pareiga iš naujo išnagrinėti pareiškėjo Prašymą ir dėl jo priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

patenkinti pareiškėjo G. A. (G. A.) skundą.

Panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos 2024 m. birželio 10 d. administracinį sprendimą Nr. A51-87287/24(2.9.4.9E-INF) „Dėl prisijungimo prie susisiekimo komunikacijų sąlygų išdavimo (duomenys neskelbtini)“.

Įpareigoti Vilniaus miesto savivaldybės administraciją išnagrinėti pareiškėjo G. A. (G. A.) 2024 m. birželio 3 d. prašymą dėl prisijungimo prie susisiekimo komunikacijų sąlygų išdavimo –

įvažos įrengimui susisiekti su esamu vietinės reikšmės viešuoju keliu D kategorijos (duomenys neskelbtini) gatve iš sklypo, kurio (duomenys neskelbtini) iš naujo.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos nariai

Sigita Šimbelytė

Karine Zavgorodnaja